

ЩОДО КОНЦЕПЦІЇ МЕТОДУ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ОБ'ЄКТА НЕРУХОМОСТІ ЕКОЛОГІЧНИМ СТАНДАРТАМ

Автори – Бойко Аліна, студ. гр. ЕКО-19мн, Сачко Анастасія, магістр
Науковий керівник – к. т. н., доц. каф. екології та охорони навколишнього середовища
Тимошенко О. А.

ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

Актуальність теми. Україна сьогодні робить перші кроки в галузі «зеленого» будівництва, продиктовані насамперед економічною та енергетичною кризою, ніж законодавчими або адміністративними ініціативами. «Енергетичною стратегією України до 2030 року» не передбачено окремого розділу, що стосувався б «зеленого» будівництва чи енергоефективності будівель. В умовах критичної екологічної ситуації в країні, використання традиційних джерел енергії і небезпечних методів конструювання та експлуатації будівель можливість екологічної катастрофи стрімко зростає. Таким чином, в Україні на сьогодні назріла необхідність ввести систему сертифікації будівель, яка б дозволила підвищити їхню екологічну безпеку. Авторами поставлено за *мету* вдосконалити розроблений метод оцінювання відповідності об'єкта нерухомості екологічним стандартам [1].

Завдання дослідження:

1. Визначити основні принципи містобудівельної екології та сталого розвитку житла.
2. Виконати аналіз міжнародних систем сертифікації будівель за «зеленими» стандартами та визначити перспективи України в формуванні національного «зеленого» стандарту в житловому будівництві.
3. Визначити критерії сертифікації «зеленого будівництва» в Україні.
4. Навести пропозиції щодо удосконалення концепції методу оцінювання відповідності об'єкта нерухомості екологічним стандартам.

Об'єкт дослідження – системи сертифікації будівель за «зеленими» стандартами.

Предмет дослідження – розроблення критеріїв сертифікації «зеленого будівництва» в Україні та вимог до них.

Формування екологічних вимог до будівельних об'єктів базується на дотриманні принципу стійкого розвитку суспільства, який полягає в раціональному використанні природних ресурсів, мінімізації негативного впливу господарської діяльності на навколишнє середовище, забезпечення людини сприятливими умовами для життя та самореалізації.

Основними принципами стандартизації є [2]:

1. Врахування рівня розвитку науки і техніки, екологічних вимог, економічної доцільності і ефективності технологічних процесів для виробника, вигоди та безпеки для споживача і держави в цілому.
2. Гармонізація нормативних документів зі стандартизації з міжнародними, регіональними і національними стандартами інших країн.
3. Забезпечення відповідності вимог нормативних документів актам законодавства.
4. Участь у розробленні нормативних документів усіх зацікавлених сторін (розробник, виробник, споживач).
5. Взаємозв'язок і узгодженість нормативних документів усіх рівнів.
6. Придатність нормативних документів для сертифікації і продукції.

7. Відкритість інформації про чинні стандарти і програми робіт зі стандартизації з урахуванням вимог чинного законодавства.

8. Відповідність комплексів (систем) стандартів складу та взаємозв'язкам об'єктів стандартизації для певної галузі; раціональність, несуперечність та обґрунтованість вимог стандартів, можливість їх перевірки.

9. Застосування інформаційних систем і технологій у галузі стандартизації.

Вирішення завдання впровадження екологічної сертифікації будівельних об'єктів в Україні за національним стандартом є підтримкою світової тенденції стійкого (збалансованого) розвитку. Незважаючи на створення в Україні Ради із «зеленого» будівництва, система оцінки екологічних показників будівельного об'єкту відповідно до стандартів стійкого розвитку і досі відсутня в нашій країні.

Оцінку відповідності об'єкта екологічним вимогам проводять методом прямого зіставлення показників проекту або готової будівлі з нормативами.

Метод оцінки ступеня відповідності екологічним вимогам об'єктів, що передбачає досягнення рекомендованих показників і дотримання екологічних нормативів, має відповідати чинним державним нормам та стандартам.

Висновок. Екологічні вимоги до об'єктів нерухомості визначені сукупністю критеріїв: інноваційним менеджментом; вибором ділянки; ефективним використанням природних ресурсів; інтеграційною архітектурою; матеріалами та конструкціями; організацією внутрішнього простору; експлуатаційними відходами; енергетичною ефективністю; економічною ефективністю; соціокультурною організацією [3; 4].

За кожною вимогою виставляється бал у відсотках, який потім сумується за відповідним критерієм, далі – по групах та в підсумку – визначається загальний бал.

За результатами оцінки даним методом будівельний об'єкт може отримати один з чотирьох видів сертифікатів за умови виконання необхідних вимог за умови досягнення підсумкового балу (відсоток від максимально можливої кількості балів) [1; 3]:

- а) 40...49 % «сертифікований за екологічними вимогами»;
- б) 50...59 % «срібний сертифікат екологічної якості»;
- в) 60...79 % «золотий сертифікат екологічної якості»;
- г) більше 80 % «платиновий сертифікат екологічної якості».

Список використаних джерел

1. Савицький М. В., Бабенко М. А., Тимошенко О. А. Метод оцінювання відповідності об'єкта екологічним стандартам. Дніпропетровськ : ДВНЗ ПДАБА, 2013. 34 с.

2. Тимошенко О. А., Савицький М. В. Аналіз та характеристика основних факторів, які впливають на екологічну безпеку приміщень житлових будівель. . *Вісник ПДАБА*. № 1. 2015. С. 18–27.

3. Сачко А. В. Розроблення методу оцінювання екологічної ефективності будівель для створення національного стандарту України : дипломна робота магістра зі спеціальності 101 «Екологія». Наук. керів. : доц. Тимошенко О. А. Дніпро : ДВНЗ ПДАБА, 2019. 146 с.

4. Тимошенко О. А., Савицький М. В. Перспективи сертифікації житлових будівель за «зеленими» стандартами в Україні. *Вісник ПДАБА*. № 4. 2016. С. 26–34.